

Прѣмѣнена, натѣкмена:
 Вѣвъ свилено, копринено,
 Съ рѣжавици на рѣцѣтъ,
 Съсъ чипици на нозѣтъ;
 Съ френска шапка на главата
 И бастунче вѣвъ рѣката;
 Едно стѣкло на окоето,
 Пѣстра китка на реброто
 Съ бѣла риза, съ вратоврѣзка
 Хемъ прѣкрача, хемъ се крѣшка. . .

Съ такѣво голѣмство Кума Лѣса се отпра-
 вила къмъ града.

— Да има сега кого да попитамъ дали ще
 ме познаѣтъ хората, че съмъ лѣсица, — тя ка-
 зала въ себе си. За щастие, ето на срѣща ѝ ку-
 кувицата.

— О, о, добра — срѣща Кума Лѣсо! че много
 си се прѣмѣнила, съвсѣмъ отъ модата! на кѣдѣ
 така си се накарала?

— Далъ ти Господъ добро, Кумичке Куку-
 вичке! Азъ отивамъ въ града да празнувамъ
Въскресение Христово, заедно съ челювѣцитѣ, но да
 ли ще ме познаѣтъ, че не съмъ челювѣкъ?

— Ха, ха, ха, — изсмѣла се кукувицата, —
 че кой нѣма да те познае! Наистина ти хитро
 си се прѣмѣнила, па и опашката си скрила; но и
 по муцуната и по ушитѣ всѣкой ще те познае,
 че не си челювѣкъ, а — дѣрта лѣсица.

Скоропоговорка.

Лазаръ лази по поляна гази трѣва до колѣна.

Изговори ъ едно слѣдъ друго десетъ пѣти
 бѣрзо и ясно, безъ почивка!